

Борба

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП,

ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ

И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНА ФРОНТ — ВЕЛИКО ТЪРНОВО

Година XXXVII

1979

НОЕМВРИ

24

Събота

Вестникът е основан през 1943 година

Брой 139 (4282)

Цена 2 стотинки

Хогя, с които се гордеем

Негов най-точен портрет са делата му

Ако още след първата ни среща ме бяха попитали шо за човек е Тако Митов, веднага бих отговорил — хубав човек, който обича хората. Един от строителите, които бяха рамо до рамо с него при изграждането на химкомбинат „Свилоза“, ми каза: „Тако е наш човек“. Без капка риск от преувеличение твърдя, че той не само е наш, ами се е сраснал с това суро во и велико всекидневие. Той е сред онези прекрасни чед а на тази земя, които и при дават социалистическия облик и типично българско обаяние.

Реших да пиша за него твър де отдавна, но да си призная, нищо не излизаше. Само една почти стандартна характеристика за героя на социалистическия труд, груповия техниче ски ръководител на „Заводс ки строежи“ в Свищов — Та ко Митов Димитров. Но все си мислех — ще го прочетат не говите помощници и другари, как ще ги гледам после? Бай Митьо Панов, например ще каже, че туй ако е техният Тако, той ще зареже строител ството. Какво би казал сами ят Тако Митов, не мислех, за што той е свикнал на харак теристики. Цялата работа бе ше да се разкаже за този чо век просто и ясно, тъй както тече неговият живот на стро ител, ръководител и кому нист. И още в самото начало скъпи строители и монтажни ци, негов и мои приятели, искам да ви кажа, че би било престъпление, ако не пиша за него. Тъй както за вас би било престъпление да зареже те обекта, да си дигнете чука лата, преди да сте го изпи на ли до края.

След тази застраховка да ви кажа и какво намерих сред десетина страници от характеристиката, с които го предлагат за герой на социа листическия труд: „Потомст вен строител, като юноша-уче ник в строителния техникум през летните ваканции рабо ти като строителен работник в бригадата на баща си на първите обекти в София, с които се сложи началото на огромната строителна програ ма, която се изпълнява днес... След отбиване на редовната военна служба отново рабо ти в строителната бригада на баща си и през 1958 г. е наз начен за технически ръководи тел. Оттук започва неговият дълъг житейски път по стро ителните обекти от особена важност за икономиката на нашата страна“.

Всичко е правдиво, но заб елязахте ли — „дълъг житей ски път“? Какъв ти дълъг път — Тако Митов стана ге рой на социалистическия труд на 41 години! Завършил Трън ския строителен техникум през 1955 година, сега след повече от двадесет години за вършва висше икономическо образование в Свищов... Един човек без мечти и стремежи би казал — какво повече иска тоя, като всичко му е на та ман?

Там сигурно му е цаката на това, дето го е постигнал

Тако. Защото ако беше дово лен от себе си юношата от Горна Мелна, Перинишко, ня маше да учи суровата шко ла на строителството, по се дем национални обекта и все да е жаден за знания. Никак не е дълъг житейският път, ами, както се казва, стигнал е творческия си апогей. Виж строителният му път е дълъг и от славен по-славен. През март 1958 година той вече е технически ръководител на ог неупорния завод в гр. Елин Пелин. През цялата 1957-ма обаче строителният техник Та ко Митов, с отлична дипло ма, бил редовен зидаро-мазач. Технически ръководител към ТЕЦ-София, на Циментовия завод в Бели извор, на Азот ноторовия в Стара Загора. През август 1963 е на Балкан бас, твърдишката въжена, ли ния, която предава сурочи и качествено през 1964 г. за да отиде на ТЕЦ „Марича-из ток“.

Лесно е да се изброят го дини и обекти. Но зад тези прости факти, които той са мият ми даде с пестеливи ду ми, се крие живот, пълен с изпитания. Все така пестели во и лаконично Тако Митов ми довери, че най-много е на учил по обектите от старите трънски майстори, каквато е била му. Споделяше между другото, че този комсомолски живот, дето е кипял в брига дите, и такава естествена, ли шена от формализъм култур но-масова работа по старите обекти, скоро не е виждал.

Една фраза от споменатата характеристика отново прив леche вниманието ми: „Харак терното, което го отличава, е желанието за взаимопомощ, способността му да привли ча млади хора. Повечето от най-увердените младежки бри гади на националния обект са негово организаторско де ло“.

И ако присъствувате на оперативка, ще видите, че тех ническите ръководители и по вechето от бригадирите са все около тридесетте. При него, в кабинета, не се заседяват мно го — няма излишни уводи,

На 3 стр.

ВИСОКОЕФЕКТИВНА ХРАНИТЕЛНА ПРОМИШЛЕННОСТ!

Тържествена среща на орденоносци и първенци в труда по случай Деня на работниците от хранителната промишленост

По случай Деня на работниците от хранителната промишленост — 25 ноември — състои във Велико Търново се състоя тържествена среща на орденоносци и първенци в труда от отрасъла от цялата страна. Срещата бе ръководена от председателя на ЦК на Профсъюза на работници те от селското стопанство и хранителната промишленост Миладин Шатеров. Присъству ваха секретарят на ЦК на БКП Петър Дюлгеров, първи ят секретар на Окръжния ко митет на БКП Никола Васи лев, председател на Окръж ното ръководство на БЗНС Михаил Николов, председате лят на Окръжния народен съвет Димитър Църков, първият зам., председател на Централния съвет на Националния аграрно-про мишлен съюз Минчо Панков, секретарят на ЦС на БПС Ге орги Георгиев, генерални ди ректори на стопански обеди нения, герои на социалисти ческия труд, изтъкнати пър венци, ръководители на гра да.

Доклад за работата на 160 000-те труженници от от ра съла за изпълнение на отго ворните задачи, поставени от Единнадесетия конгрес на БКП и Националната партийна кон ференция изнесе другарят Минчо Панков. Той се спря на ускорените темпове, с кои то се развива хранителната ни промишленост, чието про изводство в сравнение с 1939 г. е увеличено 22 пъти, на успешното изпълнение на нас рещените планове и обещания та през изминалите години на петилетката. Като говори за големите задачи, които пос тавя планът за 1980 г., док ладникът изтъкна, че Поста новленията на ЦК на БКП и Министерския съвет за уве личаване заплатите и други те доходи на тружените се и привлекателни цените на едро и дребно в съответствие с обективните условия за разви тие на икономиката, че има решаващо значение за раз но образяване на асортимента и

подобряване качеството на продукцията, за по-пълно за доволняване на хранителната промишленост със суровини. С приетствие към първен ците от името на селското-панските труженници се обър на героите на социалистиче ския труд Христо Косталинов, председател на клоново сто панство — Ресен.

Заместни-председателят на ЦС на НАПС Светозар Ге оргиев проче Указ на Дър жавния съвет за удостояване със звания, орден и медали по случай Деня на работни ците от хранителната промиш леност.

Със званието „Герой на со циалистическия труд“ се удо стоява Димитър Ангелов Шиш ков, главен дишектор на Тю тюнев комбинат — Хасково. Сред наградените с орден „Трудова слава“ — III сте пен е Венета Чбева, работ ничка от комбинат „Винп ром“ — Лясковец, а със зла тен орден на труда — Сте фан Недялков, главен дирек тор на комбинат „Булгар плод“ — Велико Търново и Иван Денчев, дишектор на КЗ „Панайот Цвизка“ — Гор на Оряховица.

Наградените връчи другарят Петър Дюлгеров. С името на ЦК на БКП и чино от името на др. Тодор Живков той поздравя наградените и всички работници, социали сти и ръководители от от ра съла и изрази уверено, че те ще вложат всички си сили и творчество за повиша ване на обществената роиз водителност на труда, зобо гатяване на асортимента и качеството на производно то, за по-пълно задоволя ване потребностите на наия народ.

От името на наградене благодари Димитър Шиш ков. Изпратена бе телеграма з ЦК на БКП.

Тържествената среща з върши с концерт на самоде ни състави.

Николай ТОМОВ

Другарят Петър Дюлгеров и придружаващите го лица разглеждат Завода за премикси. Снимка Веселин ДОЛЧИНКОВ

В строя — Завод за премикси

Вчера във Велико Търново бе открит Заводът за пре микси. На тържеството по този повод присъствуваха другарите Петър Дюлгеров, Никола Василев, Димитър Църков, Минчо Панков, Антон Гутков, представители на ДСО „Зърнени храни и фуражна промишленост“, на ЦК на Профсъюза на работниците от хранително-вкусовата про мишленост.

Доклад за строителството на завода и неговото значе ние за селското стопанство проче главният дишектор на ЗФК „Трифон Саралиев“ — Велико Търново — Димитър Дрumeв. Той изтъкна, че са мо за година и половина по стопански начин е построено модерно предприятие, единст

вено по рода си в страната, което ще осигурява необходи мите за фуражната промиш леност премикси — витамин изни компоненти за произ водство на комбинирани фу ражи.

Другарят Димитър Църков връчи на Симеон Палазов, строителен бригадир, златен орден на труда и на Георги Моисеев, началник-цех, сребъ рен орден на труда, с които те се награждават за акти вно участие в изграждането на завода.

Изпратена бе телеграма до ЦК на БКП.

Другарят Петър Дюлгеров преряза трицветната лента и обяви завода за открит.

(Соб. инф.)

Дни на културата на ГДР

Продължават дните на дружбата

Дните на културата на ГДР във Велико Търново и окръга бяха отбелязани с редица инициативи. В четвъртък в Драганово бе открита изложбата „Развитието на селското стопанство в ГДР“, а в Горна Оряховица — „Графики на самодейци-художници от ГДР“.

Вчера в Свищов гостува лекторът д-р Х. Екарнус, за в отдел във Велико Търново и култура“ на Окръжния ко митет на ГЕСП от гр. Ерфурт. Той изнесе лекция на тема „Развитието на науката, изку ството и културата на ГДР и влиянието им върху изгражда нето на социалистическата лич ност“.

Във Велико Търново и гра довете на окръга продължа ват прожекциите на филми на ГДР.

(Соб. инф.)

Изложба от творби на Леонардо да Винчи

Неотдавна в столицата тър жествено беше открита про грамата на Комитета за кул тура „Леонардо да Винчи“, която е етап от дългосрочната програма за издигане ролята на изкуството и културата за хармоничното развитие на лич ността. Поредицата от прояви започна с тържественото съб рание в Националния академи чен театър „Иван Вазов“ и с откриването на изложбата „Леонардо и неговата школа“ в криптата „Александър Нев ски“.

Във връзка с това вчера във фоайето на Дома на Народна та армия във Велико Търново зам.-председателят на „Ок ръжния съвет за култура Иван Данчев откри изложба от фо тоса на Леонардо да Винчи и негови съвременници.

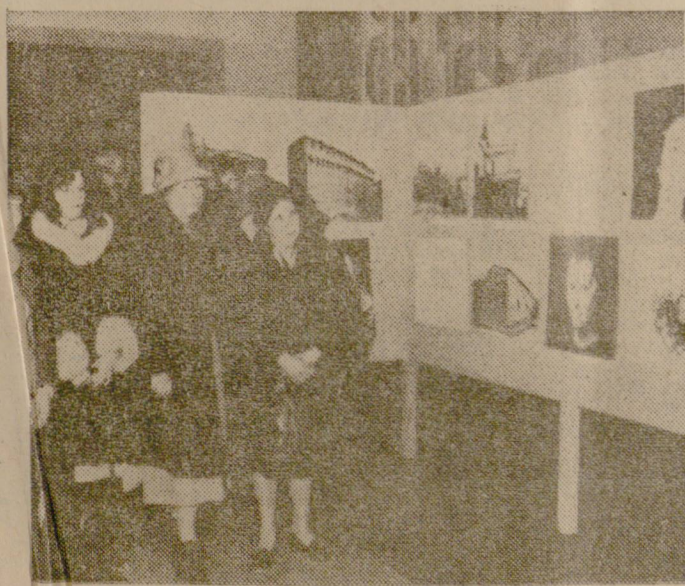
В словото си той изтъкна, че програмата „Леонардо да Винчи“ се постига чрез осъще ставянето на редица ком плексни инициативи, една от които е изучаването и популя ризирането на живота и твор чеството на отделни личности — примери за всестранно надарени и хармонично разви ти хора. В този последовате лен процес ударението се по ставя най-вече върху ония мо менти, които постепенно и по следователно разкриват духов но-творческата им цялост като личности, успели далеч да над вършат потребностите и изис каванията на епохата, към коя то принадлежат.

Изложбата ще бъде откри на за посетители до 30 т. м.

Христо СТОЯНОВ

„Монна Лиза“ (1503)

Посетителите разглеждат изложбата.

„Тайната вечеря“ (1495-1497) — спис в манастира „Санта Мариа делле Гра ция“ край Милано.

Поетът Венко Марковски пред в. „Борба“

„Търновград е величие...“

От няколко дни гост на Ве лико Търново е именитият наш поет Венко Марковски, герой на социалистическия труд, народен деятел на кул турата. Великотърновската кул турна общественост и студен тската младеж имаха възмож ност да се срещнат с него, да почувствуват още веднъж си лата на революционното му слово, пропито от родолюбие и интернационализъм. В чет въртък скъпият гост разгледа забележителностите на стара та престолнина и на околнос тите ѝ. Това ни даде повод да се срещнем и разговаря ме с поета. Заварихме го в момент, когато даваше авто графи на свои почитатели. Вър ху най-новото си и най-круп но произведение — епоса „Пре дания заветни“, той написа следното посвещение на Вели чка Лозанова — известната дъл гогодишна екскурзоводка — в църквата „Св. четридесет мъ ченици“: „На баба Величка — упоритата закрилничка на бъл гарската памет“.

Помолихме поета да споде ли свои впечатления за Вели ко Търново. С готовност дру гарят Марковски се отзова на молбата ни.

— Винаги, когато съм се срещал с хора от Велико Тър ново, изпитвам необикновена радост и възлание. С Велико Търново е свързан моят вто ри период от литературното ми творчество. Първата моя песен от този период е напис а на хълма Царевец. Във Ве лико Търново написах и поема

та „Съдбовна летопис шуми“.

Велико Търново или както обичам да го наричам — Тър новград, винаги изпъква пред мене със своето величие, като център на Втората българска държава, начело на която са стояли такива велики хора ка то Иван Асен II, Асеневци, особено големият държавник Калоян. В негово творчество този период от историята на България често присъствува. Особено ме пленява лично стта на народния вожд Ивай ло, който възпях нашироко в „Предания заветни“.

Посетих църквата „Рожде ство Христово“ в с. Арбана си. Останах възхитен от из ключително сполучливото рес тауриране на фреските. Особе но се зарадвах, че се възста

новява Патриаршията на де гендарния хълм Царевец. То ва е една голяма историче ска придобивка, която ще на помня на поколенията за ро лята на църквата в най-труд ните моменти от историята на българския народ. Харесва ми и преустроеният център на гра да. Тук всяка нова сграда говори сама за себе си. Пред полагам, че страдате на об щинския народен съвет, на те атъра, на партийния дом и други — високо се оценяват в архитектурно отношение.

Изумителна е завесата — голям в театър от художни ка Григор Спиридонов. Тя олицетворява България в най-пълния смисъл на думата — има история и съвременност. В университета „Кирил и Методий“ имах за първи път среща със студентите. Както е велика историята на Вели ко Търново, така е златна и велика българската младеж, която се въоръжава със зна ние за битката за развитото социалистическо общество. Както децата ни с чест изпъл ниха историята на България, така и тази студентска мла деж с чест ще изпълни пред начертанията на Партията и нацията.

Пожелавам на читателите на вестник „Борба“, на всич ки граждани на Търновград да се гордеат с историята та ка, както българският народ се гордее с възхода на Бъл гарската комунистическа пар тия.

Илия МАНЕВ

„ИМАЛО ЕДНО ВРЕМЕ“ НА ВЕЛИКОТЪРНОВСКА СЦЕНА

Сътрудник-рецензент съм на Великотърновската опера от дълги години. Познавам добре и съм давал високи оценки на изкуството на ветераните Стаю Касабов и Надежда Петкова, на спечелилите днес международна известност Спас Венков и Ани Руменова. Кolkото и радващи да бяха художествените постижения на колектива, в тях доминираше елементът на самодейното, на недостатъчната професионална изработка. Не е тайна, че този самоден дух продължаваше да властва в музикалните представления на колектива дори когато той прерасна в драматично-музикален театър. Дори и в доскоро играната опера „Рози за Красимира“ професионалните постижения бяха скромни, при солистите бих ги нарекъл дори любителски. Затова посетих постановката на театъра — комичната опера „Имало едно време“ (музыка — Героя на социалистическия труд Парашкев Хаджиев, либрето — Павел Спасов) с най-сериозни опасения. Една опера, особено пък съвременна, изисква зрели, подготвени интерпретатори! Останах приятно изненадан. Оперният колектив на Драматично-музикалния театър буквално е литнал напред, обновен е със свежи, добре подготвени дарования, потърсил е нови художествени хоризонти. Представлението носеше всички белези на

сериозна професионална подготовка. Затова и оценките ми не ще се нуждаят от снизходителност.

За високото равнище несъмнено е преди всичко заслугата на художествените ръководители. Много разумно е привлечен за член на колектива опитният музикален ръководител Грую Герданков. Под неговото ръководство музикалната страна на спектакъла е изработена вешо, убедително. Особено ценно е постижението му с оркестъра, който се издига като споен и отзвучаващ ансамбъл, отличаващ се с мека, благородна звучност. Прави впечатление динамично-градиционната изработка на партитурата. Основателно е привлечен и гост-режисьорът от Националния академичен театър за опера и балет Николай Николов. Той е по-стигнал остра, индивидуална характеристика на героите, проявила е оправдано увлечение по артистичното разиграване на комедийните ситуации. Въобще като цяло сполуката му с комедийните образи е по-ярка, докато лиричните герои остават сравнително статични и еднопланови. Радостно е, че режисьорската стилистика се чувствава повече или по-малко у всеки изпълнител. Съепографията на Мариана Попова възпелтава типичния й обаятелен почерк, разкрива битовата атмосфера както в реалистично-поетична, така и в

идилично-пародийна светлина. Неразделна част от действие то е богатата, увличаща хореография на Димитър Иванов. Надеждни изяви имаха както кордебалета, така и солистите-балетисти. Малочисленият хор с ръководител Георги Пехливанов е ентусиазиран, раздвижен, пее с вече създадено чувство за фраза.

В пародийно-гротесков план разкриват сполучливо героите си Петър Стилянов — Руско Русков (Станоя), Маргарита Ангелова (Станоя), Валентина Миновски (старият сват), Симеон Георгиев (първи сват), Петко Лилов (Хитър Петър). Иванка Недева (стрина Драгана) и Ангел Ангелов (Настрадин Ходжа) са истинско откритие за театъра. Тяхното характеристично упълнено поведение бе най-ярката сполука на представлението. А Ангелов притежава и голям, богат глас. Значителна лирична топлоота вложиха в героите си Мария Касабова (Калина) и Живко Иванов (Радойко). Особено радва певческото покритие на Касабова, която се справя почти безупречно с твърде отговорните си вокални задачи.

Операта на П. Хаджиев от давна е спечелила всенародна любов и популярност. Великотърновският прочит на „Имало едно време“ носи още едно убедително, ново тълкуване на тази свежа творба.

Константин КАРАПЕТРОВ

Художник-летописец, педагог и общественик

По случай 70-годишнината на художника проф. Иван Петров

Всеки юбилей е една равносметка на сътвореното в миналото, през погледа на настоящето и измеренията на бъдещето. Затова и 70-годишнината на художника проф. Иван Петров, която отмерва 50-годишната му творческа и обществена дейност, поражда у хората и културната общественост от родния му Еленски край много размисли и възвращения.

За него с пълно основание можем да кажем, че оставяме на ярък живописец-летописец на борбите на нашия народ и Партията. За него животът и изкуството са били винаги неделими. Затова не можем да оценим и разберем творчеството на художника, без да го свържем с дейността на учителя, художественния педагог, неуморния културен деец и активен борец против фашизма и капитализма.

Прошаването на Партриарх Евтимий с търновци (фрагмент).

Богато по обем и разнообразно по тематика е неговото творчество. Това потвърждават показаните от него над 200 картини в 5 самостоятелни и много общи художествени изложби и отпечатаните и популяризираните над сто творби във вестници, списания, албуми, календари и издадени отделни художествени репродукции. В това ни убеждават и изложените в 26 художествени галерии и музеи, в много училища и културни институти у нас неговите произведения и издателите в СССР, Чехословакия, Турция, Виетнам, Аржентина не малко многофигурни композиции, от разващия съдбовна за народа ни събития от тринадесетвековната ни история.

Още първите картини на проф. Иван Петров са характерни с остра социална насоченост и ясно патристично виждане и търсене. С изострянето на народните борби и прякото му участие в тях като комунист, той все по-по-следователно развива тази линия и все по-уверено и пълно разработва сюжети, пряко свързани със социалните и партийно-политическите борби, навлиза в историческия летопис и засяга почти всички върхови събития от нашата история.

Неговите картини са характерни със своята достъпност и въздействие на масовия зрител, със своята реалистична яснота, достигаща понякога дори до крайност. Сред обемното му и разнообразно творчество, което го характеризира

ра като художник-летописец, определено място заема историческата живопис.

Главното обаче в неговото творчество е революционната тема на близкото минало и борбата на Партията за подготвя на социалистическата революция. Сред картините, посветени на партийните борби до Девети септември, най-характерни са: „Погребение на бездомника“, „Митинг — 1910 г.“, „Железничарската стачка“, „Владайското въстание“, „Боят при Бойчиновци“, „Бунтът на жените“, „Советската акция“ и други. В неговото творчество на художник особено място заема образът на Георги Димитров. Над 15 картини са свързани с него, сред които изтъкват: „Лайчиновски процес“, „Ленин и Димитров“, „Пети конгрес на БКП“. На партизанското движение, Деветосептемврийското въстание, посрещането на Червената армия и Отечествената война художникът е посветил също много творби.

Голяма част от творчеството на Ив. Петров отразява трудовата тема и народния живот в условията след Девети септември. Той ни остава и не малко пейзажи и портрети. Характерно за цялото му творчество е познаването на историческата действителност, изучаването на събитията, здравият реалистичен рисунок.

Творчеството на художника не може да бъде разбрано, ако се откъсне от борбения път на гражданско-комунист, на културния и читалищния деец, на учителя и художественния педагог Ив. Петров. Десет години той учителствувал в Елена, с Брегено и Пловдив и 25 години е преподавател, завежда катедра и професор в Художествената академия в София. Той се проявява като държавен педагог и любим учител, умеещ да издирва и помага младите

таланти, да печели нови творци, приятели и познавачи на изобразителното изкуство. През тези години се учи поколението на сегашните творци, които той готви и възпитава. Своята прогресивна партийна дейност Ив. Петров започва още от студентските си години, участва в много акции на Партията, укрива преследвани нелегални функционери. През 1930 г. става член на Работническата партия и на нелегалната ядка при Академията. След завършване на своето следване, той се включва и участва в създаването на прогресивното дружество на новите художници, което се бори за изграждане на нов художествен реализъм и поставя в центъра на творбата човека и човешките взаимоотношения. За активна партийна и прогресивна дейност е уволнен като учител в с. Брегово по чл. 70. В Елена той разгръща прогресивна дейност в читалищата на целия район, покровителства ремсовата организация в гимназията, свързва се с партийните функционери Тотю Саралиев, Йордан Чукански, Стоян Костантинов, участва в нелегални партийни събирания, в учителската профпозиция, а през 1943 г. е във връзка с партизаните Христо Станев и Марко Марков.

Активно е участието на проф. Ив. Петров в завземането и утвърждаването на народната власт в Елена като член на околийския комитет на БКП, училищен инспектор и председател на околийския читалищен съюз. Своя дълг на комунист и художник той изпълнява през 1947-1950 г. в системата на Министерството на Народната отбрана. Тук той съдейства за преустройството на военните музеи и особено за изграждането на паметници на Съветската армия.

Награждаван е два пъти с орден „Народна република България“ — I степен, с два ордена „Кирил и Методий“ и много други отличия.

Проф. Иван Петров е тясно свързан със своя роден край и го подпомага в неговото културно изграждане. Юбилейната равностметка показва, че той оставя едно богато наследство и добър пример на общественик и културен деец за днешните и идните поколения творци, за трудещите се и младежите на Великотърновския край.

к. ф. н. Станьо СИРАКОВ

Новите филми на екрана

Кадр от съветския филм „Пет вечери“.

Съветският филм

„ПЕТ ВЕЧЕРИ“

е екранизация на едноименната пиеса на Александър Володин, написана в петдесетте години и с голям успех премирана по много сцени на съветската страна. В нея се разкрива историята на две самотни човешки сърца, които след дълги години раздяла отново се намират, за да останат за винаги заедно. Самотата, преживяната през годините на войната и след това, натрупаният житейски опит карат двамата — Тамара и Илин — да превъзмогнат личните обиди, паранената гордост и самолюбието и да свържат живота си.

„ПОСЛЕДНИЯТ ШАНС“

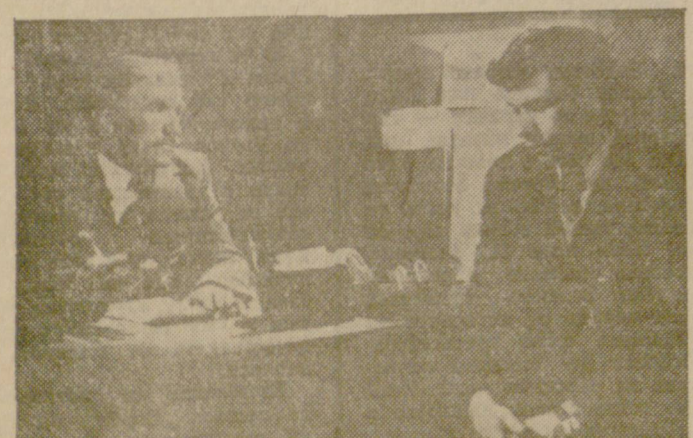
е съветски игрален филм. Труден период е преходната възраст. Особено ако момчето е от „трудните“. А Слава Горохов е точно такъв. Той създава главоболия и на милицията, и на учителите от техническо-професионалното училище, където е приет след осъждането на по-големите му другари за нарушаване на дисциплината. Трудно е и на ро-

дителите му, които са се разделили. Но най-трудно е на самия Горохов. Зад външно-равнодушие и „напереност“ той крие от заобикалящите го своята душевна обръканост. Единствен, който истински му съчувства и помага, е учителският майстор Ершов. Дали ще съумее Слава да намери верния път в своите лутания, да използва предложението му шанс?

Мароканският филм

„КЪРВАВА СВАТБА“

е изграден по мотиви от едноименната драма на Федерико Гарсия Лорка. Амрук е млад мъж влюбен в единствената дъщеря на богат земевладелец. Тази любов обаче не се увенчава с успех, защото бащата на момичето категорично от казва да го приеме за зет. Амрук се жени за братовчедката на своята любовна, а след година се вдига и сватбата на богатската черка. Но в разгара на празненството Амрук и булката изчезват. Непристъпни лешери приютяват тяхната „грешна“ любов, но за кратко. Скоро измачаните жени ги откриват и жестоко сватка двамата мъже загиват.

Кадр от съветския филм „Последният шанс“.

Писмо до мама

Отмина времето усмивката ти била и късен вятър силе във косите сянг. И днес копа лежи, не си се спряла, но все поглеждаш да се мерне знак.

Едно писмо във старата кутия, от синовете пръснати най-скъпа вест. До пукане сърцето ти добро ще бие и дълго няма да заспиш нощес.

Ще препрочиташ редове и букви, във тъмното ще сложиш честен кръст.

защото вярваш, че ще дойдем тука — ще грейне от вратата едрия ни ръст.

Простила си ни бягството в града и гледаш топлина да ни далеш и цвят. Отдавна си преминала в кръта ни ч по-далеч — в усмивките на нашите деца.

Но нещо в тебе вдига и душата гложди и питаш се какво сгреши на този свят: „Защо тъй вярваш, наказва ме ти, боже, към залеза червен самотна да вървя...“

Йордан АТАНАСОВ

Заветът на Иван Асен II

Взето е решение историческата църква „Свети 40 мъченици“ във Велико Търново с прочутите надписи на колоните на Омуртаг и Иван Асен II да бъде реставрирана в чест на 800-годишнината от въстанието на Асен и Петър.

Царю Иван Асене, мъдростта ти във църквата под Царевец вградена е надживяла царските палати и векове ще грее все нетленна.

По две колони каменни във храма летят крилати мисли, бягът спода и прави ще останат пред ислама, и вечни, както вечен е народа.

Реликви скъпи осем века чакат да грейнат пак във Лаврата велика. С ръце галовни вадим ги от мрака — за нов живот ги времето ни вика.

Царю Иван Асене, със завети ти пак ни учиш как се род спасява. Ще свети твоята църква пак, ще свети — негаснещ храм на българската слава.

Христо МЕДНИКАРОВ

Интимно

на Б.

От днес захвърлям всички думи като осиротели есенни листа. Те нямат огъня на моята жажда! И тръгвам отново на път със моите зажадливи длани за шепичка слънчева нежност. Ще мина през вихъра на вятъра, през планини от вълчи вой ще мина, ще вървя край кестени с изстинали нозе, през бясната лисича здрачина ще крача и ще си светя с огъня на бялата луна. И ако ме настине бесен мраз и скрежи топкината в моите очи, ще повикам очите на слънцето и пак по пътищата дълги с набъбнали устия за ласка към тебе ще вървя.

Гюлшеш АЛИЕВА

Обич

Една немирна птица

гнездо си вие

тайно във сърцето ми.

Със юлска жар и синя аска

сламките споява,

а от очите ти

за зимата събира топлина.

Йонка ЙОРДАНОВА
студентка IV курс, Български факультет — ВТУ

Справочник на читателя

КИНО

От понеделник до неделя вкл. чително кината в градовете на окръга ще прожектират:

ВЕЛИКО ТЪРНОВО: „Полтава“ — тел. 2-05-42, голяма зала, творчески портрет на Жан Баен — „Митинг“ — 1 серия — 10 и 16 часа, „Двама мъже в града“ — 14 и 18 часа, „Дерин“ — 14 часа, малка зала, студентски филм — „Пет вечери“ — 10-30 и 18-30 часа, детски филм — 17-30 часа в събота и неделя и от 10 часа, научно-популярни филми — „Селски системи“, „Линии в мундири“, „Оранският замък“, „Животът на стоа“ — 18-30 часа, „Искра“ — тел. 2-00-43, „Последният шанс“ — 10, 13-30, 15-30 часа, „Една морална нощ“ — 18 и 20 часа, „Девети септември“ — тел. 2-00-84, „Кърва сватба“ — 10, 13-30, 15-30, 18 и 20 часа.

ОРНА ОРИХОВИЦА: „Ленин“ — тел. 4-21-71, „Знаците на 30-ата“, „Удар от ток“, „Подвигът на местния шериф“, квартал „Латински“ — „Сандокап“, „Път към София“, „Завръщането в света“, „Лукан“, професионален филм — „Хараламби Стоянов“ — тел. 2-11, „Невероятните приключения на барон фон Мюнхаузен“, „Жеиният префект“.

СВИШОВ: „Алеко“ — „Похителите на Савоя“, „Оставте ме да се страхувам“, малка зала, студентски филм, „Да живееш днес да умреш утре“.

ПАВЛИКЕНИ: „Димитър Стоянов“ — „Неудачници“, „Светлата година“.

ЛЯСКОВЕЦ: „Христо Ботев“ — тел. 20-44, „Кратко съзнание“, „Клетниците“, „Узвезда на надежда“.

ЕЛЕНА: „Христо Ботев“ — тел. 21-83, „Завой“, „Застава в планините“, „Ивкарски възити“.

ПОЛСКИ ТРЪМБЕШ: „Коста Петков“ — „Кутинския трагедия“, „Вземете парите и бягайте!“

СТЯЖИЦА: „Развитие“ — тел. 23-42, „Погребението на шурица“, „Винетата“, „Тайфун“ — нежния имени

СУХИНОД: „Трезвост“ — тел. 29-04, „Ще си го кажем следващото лято“, „Отново в Сен Тропе“, „Скривалището“.

КИЛИФАРЕВО: „Петко Ахчиев“ — „Градчето Анара“, „Каменен то цветет“, „Удар със стик“.

ДЕБЕЛЕЦ: „Георги Николов“ — „Среща и крава на зимата“, „АББА“, „И ти ще видиш небе го“.

ДОЛНА ОРИХОВИЦА: „Москва“ — „Пето годишно време“, „С чисти ръце“, „Барнара“.

ЯЛАТРИЦА: „Стефан Понтоянов“ — „Рио Негро“, „Сандокап“, „Страна жена“.

БЪЛА ЧЕРКВА: „Трун“ — тел. 672, „Аз ти и Омидий“, „Песеня“, „Пътят на наркотика“.

ТЕАТЪР

Драматично-музикалния театър „Константин Кисимов“ ще представи: „Хубавата Елена“ — събота, понеделник във Велико Търново — „Борана“ — вторник във Велико Търново — „Обри си с гняв назад“ — днес в Свишов, в понеделник, вторник, сряда и четвъртък във Велико Търново — „Признатия на църква“ — четвъртък във Велико Търново

КОНЦЕРТИ

Днес и утре във Велико Търново ще изнесе концерти вокално-инструменталният състав „Сигнал“.

В понеделник съставът ще гостува в Павликени.

На 21. XII. На 21. XII. На 21. XII.

Брой по желание

Желая да прочета

Име и фамилия

Професия

Местожителство

Всеки, който иска да прочете във вестника нещо по свое желание, трябва да изреже и изпрати в редакцията съответно попълнен този талон най-късно до 30 ноември 1979 година (за броя по желание).

ПЪТНИ ГРИЖИ ЗА ВОДАЧИТЕ НА МОТОРНИ ПРЕВОЗНИ СРЕДСТВА

ако закъсате тук, то в околните селища ще намерите:

ПЯСЪК

ЛОПАТА

КИРКА

— Ето че и в нашия район сме готови за зимата...

ЗИМА ИДЕ, ХЕЙ!

Никой нищо не знае...

През последните три-четири години говедовъдите от Драгомирово получиха три нови обора за крави. Като всички новодошли кравите, радостни и доволни, се настаниха в новия, по-новия и най-новия обор, както всички ги наричат. В съответствие с новите стандарти и животновъдите. И всички заживяха тихо и спокойно. Не мина много време обаче (само един зимен сезон) и външните дворчета на по-новия обор от само себе си се разкопчаха. Изкъртиха се асфалтът и основата. А калта от ден на ден ставаше все по-голяма. Когато тази година докараха някоя и друга зименкова подова плоча, животновъдите си казаха: „Скоро ще се отървем и ние, и живот

ните от калта“. Но не познаха. Повече плочи никой не докара. Минаха седмици, месеци, хората и животните си гажеха калта, препъваха се през остатъците от настилката, купичката изровена баласта и насъбрали се оборски тор, потъваха в образувалите се гълове и чакаха. Така дочакаха есента. Сега идва и зимата. В резултат на падналите валежи районът около обора стана все по-кален, да не кажем и неугледен. Хората престанаха да пускат животните в дворчетата. Но тъй като това не може да продължава вечно, хората и животните започнаха да преплуват въпросните препятствия.

А кога ще бъдат докарани всичките плочи, нито краве-

гледачите, нито кравите знаят. Едни се оправдават с липса на превоз, други, че няма кой да ги разтоварва и монтира. Зимата чука на портите и животновъдите най-добре знаят какво значи това, защото са го изпитали на собствения си гръб.

А още на 16 ноември колективът на фермата, с ръководител Августин Гъргулов изпрати годишния си план за мляко и обеща да даде на държавата до края на годината още 120 хиляди литра краве мляко. И като са обещали, знае, че ще го дадат. Но не знаем дали тези, които трябва да чуят техните искания — ще ги чуят.

Стоил ЕВДОКСИЕВ

Посрещане в една ферма

Една от придобивките за икономиката на Еленска община — млекопреработващото предприятие. То осигурява за пазара у нас и в чужбина висококачествена кашкавал. Но остава в казаните си и значително количество отпадъчни продукти, които са добра храна за свинете.

Знаем как се продава кашкавалът — влизаме в магазин, поръчваме, плащаме и си отиваме. Много от читателите не знаят как се купува суроватката и кой има право да я получава, затова написваме това доброжелателно феиле тояже — обяснение.

Млекопреработващото предприятие в Елена осигурява своята суровина от фермите на клоновите стопанства от АПК „Чумерна“. Златарица, Стражица, Лясковец и др. и от личните домакинства. А щом е така, следва клоновите стопанства-доставчици и заводите да получават най-малко 90 процента от суроватката за нуждите на своите свинеферми, създадени или възстановени в изпълнение на партийните и правителствените постановления. Според нас известна част от този продукт може да се продава като поощрение на доящите от краве фермите и на стопаните, предали най-големи количества мляко от личните си домакинства.

Разпределението на това селскостопанско благо обаче става по друг, по четвърти

ФЕРМЕРИ

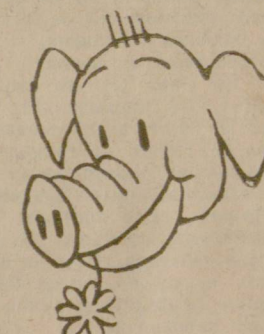
начин — с бъркотия, с караници, с шмекерии, които унижават човека. И несправедливо, разбира се.

В ранни зори в дворчето на предприятието идват автомобилите с цистерни. Те докарват млякото от фермите и наливат в съдовите суроватката за свинете на клоновите стопанства и за частните шофьори на експедиторите, шофьорите и техните приятели. В същото

Елена и по име, и по симпатии читателите физиономии, забелязва, че доста от суроваткаджите са трудещи се служители, сега напуснали работните си площадки — канцеларии, за да осигурят на свинското стопанство жадуваното мляко. Един идва в каруца, трети хваща велосипед или моторетика, четвърти с пот на челото тика ръчна количка. Един по казва от джоба си буталка ракия, друг намира многозначително, трети... Разбира се, че тук предимство имат поедри фермери, тези които притежават не само по-голямо свинско стадо, но и собствени превозни средства. Скоринят чичо с дамджаната в ръце се почака доста, макар че именно той е предал на РПК известно количество крави или овце мляко.

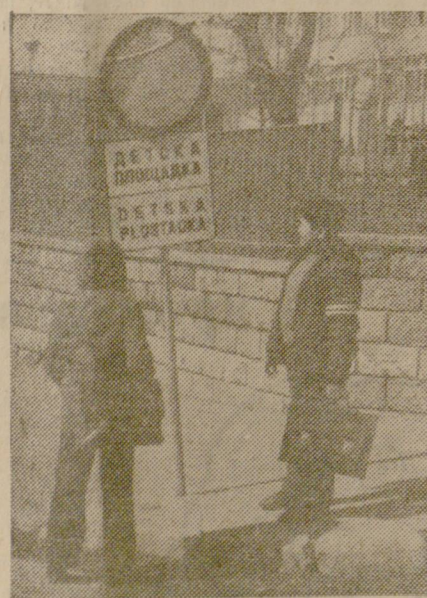
А иначе умножилите се напоследък „фермери“ в Елена и общината отглеждат свине-чудо. Като вземат лъвския пай от суроватката, като омилат от складовите големи количества зърнен фураж и смески, те противоречат със съответните правителствени разпоредби, те работят и за подобряване породата на животните — прасетата в техните кочини са с червен цвят на кожата, докато тя на клоновите стопанства са бели, сякаш страдат от анемия.

Д-р ПИРОС

време тук вече е настъпало „вавилонско стълпотворение“. С мисълта: „Напред! Държавата не е дойна крава, а мандра!“ възрастни мъже се карат, водят люта словесна битка за място при помпите. А часовете изтичат неумолимо и наблюдателният човек, който познава жителите на

Фотосрамът на седмицата

Повод за този редовен с един пътен знак. Най-общо новият пътен знак номер 35, измислен се в началото на една великотърновска улица и по-специално та белката, която може да се види под знака. Табелките много, но всеки ден такава не може да се види. Тя гласи, че улната зад нея е определена за детски площад. Какво пък толкова, ще погледят чуждите. Детски площадки колкото искаш. Но тъй като още не сме чували „Детска площадка“ на чужди езици да се чете пак „Детска площадка“, затова надписът върху табелката ни изумява. Написан е в два варианта — веднъж на кирилица, веднъж на латиница и се намира пред училище „Бачо Киро“ във Велико Търново. Но дали този, който го е поставил, ще разбере какво голямо недомислие е това. Обаче да не да разберем в най-скоро време.

Кирил ЦАНКОВ

ЗАКЪСНЕЛИ ВЛАКОВЕ

Влакът е най-използуваното удобно превозно средство. За това всеки го предпочита. На последък обаче жителите на Стражицка община опровергават това твърдение, тъй като нееднократно им се е случвало да закъсняват за работа, да изпускат автобусите или просто да скучаят на гара Стражица. Причината е в закъснението на влак 2705, който вместо в 07.40 часа тръгва

от гара Горна Оряховица с четридесет минути закъснение. И докато той чака на гарата, то работата в Стражица и околните села не чака. Не чакат и автобусите, не издържат и нервите на хората. Подобно е и закъснението на влак 2155, който вместо в 12.08 часа пристига със счупено с половин час закъснение. Наистина времето не е много но нали се казва, че времето

е пари. Ние ще допълним, че това загубено време е свързано още и с неприятности. Не е ли крайно време отговорните другари от ЖП управление — Горна Оряховица да се замислят над този въпрос. Да е за ден-два, разбираме, но това се случва всекидневно. Все пак отнася се за хората, за дисциплината.

Ж. БИСТРИЧКИ

Има ли пътища за скорошно оправяне на пътя

Още първа пролет не беше пукнала и птичките не бяха запели по клоните, когато на пътя Полски Тръмбеш — Страхилово се натрупа техника и обслужващ персонал. Започна усилената работа. Кията трескав труд ден, два, три... седмича. Реконструкцията на седемкилометров участък бе в пълен ход.

После работата отслабна, темповете намаляха, а през летните месеци съвсем замря. Със захлаждане на времето темповете отново се подсилиха и се оказа, че до 1981 година пътният участък П. Тръмбеш — Страхилово ще бъде пуснат в експлоатация. С други думи седем километра за две години!

„Може би работещите на този участък са решили да бият всякакви рекорди по бавна работа?“ — се запитваха жителите на двете селища, на които се налага всекидневно да пътуват.

Оказа се, че не е така. Просто строителството на пътя трябвало да започне, без да се предвиди крайният срок за завършването. В същото време Главно управление на пътищата с пълно основание обръща по-голямо внимание на строителството на магистрала и главни пътища. А на „Пътни строежи“ са определени за работа доста обекти и на хората им е трудно да се справят с всеки от тях. Но така или иначе пътят П. Тръмбеш — Страхилово е започнат, а на сроковете не се обръща внимание.

Както ни увериха от „Пътни строежи“, това е оптималният вариант, изработен от инженери, проектианти и инвеститори. Но в същото време добавят: „Колкото повече стои незавършен пътят, толкова по-скъп става“. И са прави. Защото откъде толкова средства за работниците, за машините, които на по-големи обекти биха свършили много повече работа. Ами горивното за превозните средства, които сега обикалят с около 30 километра повече. Тук отговор никой не може да даде, но средствата се пилеят под път и над път.

А на пътният участък Полски Тръмбеш — Страхилово, въпреки че отдавна минаха и пролетта, и лятото, и есента, и птичките вече се прибраха от клоните на дърветата, пак се работи. И темповете пак не са от най-бързите. А в същото това време превозните средства пак обикалят 30 километра повече. Докога?

Григор НИКОЛОВ

Сюжет за малък роман

Заклетият враг на хазарта от всякакъв род, жителът на гр. Лясковец Лисичков Ст. срещнал неочаквано в то-пункта.

— Откога играеш на то-пункта? — Откакто книжарницата в Лясковец престана да спазва ботонето си време... от тогава — отговаря ми той. — Но е лесно

остава само едната продавачка, и тя с усилие се опитва да обслужва клиентите. Понякога се извиват такива опашки, че аз, докато вися да купя един роман, споделям койна мога да си съчиня друг.

Т. ИВАНОВ

По материал на Димитър ЛАНЕВ

Юбилеен

пионерски сбор

Преди 35 години на 18 ноември в Драгоново се създаде първата в окръга пионерска дружина. По този случай в неделя в читалището се състои юбилеен пионерски сбор.

Слово за историята на пионерската дружина прочете пионерската ръководителка Елена Манева. Спомена от годините на създаването на пионерската дружина разказах първият дружинен ръководител Денчо Куларов, някои от първите пионери на Драгоново. Приветствие поднесе и Маргарита Гърмидолова, от Централния дворец на пионерите в София. Бе изнесена богата литературна програма.

Стефка СТАНЕВА

Телевизия

СЪБОТА — 24 НОЕМВРИ

10.00 — „Жар Морякът“ — детска телевизионна новела, II и III серия, 11.00 — Пощенският филм, 13.00 — Информационен дневник, 13.30 — Курс по руски език за напреднали (10 уроци), 14.00 — Курс по немски език (3 уроци), 14.30 — Курс по английски език (28 уроци), 15.05 — Утре ще се развихрим милиция — чехословашки игрален филм, 16.40 — Подготвен концерт за ПАО „Българска газар“, 16.55 — „Град на южната граница“ — филмов очерк, 17.25 — Рекламни, 17.30 — Новини, 17.40 — Концерт народна музика, 17.50 — „Венеция между изтока и запада“ — научно-популярен филм, 18.45 — Международен турнир по художествена гимнастика — за купата на Интервизия — директно от Полша, 19.50 — Лека нощ, деца!, 20.00 — По света и у нас, 20.30 — „Гепардът“ — американски игрален филм, I част, 22.10 — Струни I: Концерт на струнна оркестър на Българското радио, 22.55 — Новини, 23.05 — „Гепардът“ — американски игрален филм, II част.

ВТОРА ПРОГРАМА

17.30 — ТВ университет „Агра“ (32 предаване), 18.30 — „Човекът до теб“, 18.50 — „Съдба, Коне дна“, „Сасоник с кукувица“ от Леоид Филатов; 20.00 — Пощенският филм, 20.30 — „Тайните на кибернетиката“, 21.00 — „Научно-популярен филм, 21.30 — Дни на културата на ГДР в България, 21.20 — „Пътният през морето...“ — филмов очерк, 21.30 — Новини — БТА, 22.00 — По света и у нас,

ПРЕДВАРИТЕЛНА ПРОГРАМА

НЕДЕЛЯ — 25 НОЕМВРИ

9.05 — ТВ университет „Агра“ (33 предаване), 10.00 — „Приказки за изкуството“, 10.45 — „Армеецки азбука“, 11.00 — Концерт на Народната армия, 11.15 — „Дебюти“, По буква „П“ — 6-а гарска телевизионна новела, 12.00 — „Светът в действие“, 12.15 — Пощенският филм, 13.00 — Информационен дневник, 13.30 — Международен турнир по художествена гимнастика — за купата на Интервизия — директно от Полша, 14.00 — „Строгови“ — светски игрален филм, VII серия, 15.05 — Дни на културата на ГДР в България, 15.35 — Ден на работниците от хранително-вкусовата промишленост, 16.35 — „Кинопанорама“, 16.40 — „Жерар Филип“, 17.00 — Рекламни, 17.05 — „Черният кон“ — детски сериен филм, IX епизод, 17.30 — Българска новела, 18.50 — Лека нощ, деца!, 20.00 — Панорама, 20.40 — „Строгови“ — светски игрален филм, VIII серия, 21.30 — Джаз Парк и неговият оркестър (II част), 22.15 — Спортеки екран, 22.30 — Новини.

ВТОРА ПРОГРАМА

18.30 — „Пощенският гълъб“ — детски филм, 18.40 — Софийски строители — документален филм, 19.00 — „Из историята на световната култура“, 19.15 — „Ван Клип“, 19.30 — Пощенският филм, 20.00 — По света и у нас, 20.35 — Театрални мери дани: „Празник в Хиндла“ от Стенли Хъфтин, 21.55 — Галери Лисичков — Кирил Цанков, 22.15 — Музикален преглед, 22.35 — Новини.

ПОНЕДЕЛНИК — 26 НОЕМВРИ

17.30 — Новини, 17.40 — Предишната за децата; 18.00 — Тържествено закриване на Дните на културата на ГДР у нас — директно от Полша, 19.50 — Лека нощ, деца!, 20.00 — По света и у нас, 20.35 — Театрални мери дани: „Празник в Хиндла“ от Стенли Хъфтин, 21.55 — Галери Лисичков — Кирил Цанков, 22.15 — Музикален преглед, 22.35 — Новини.

ПРОДАВАМ „Вартбург“ — нов модел, напълно запазен — Иван Божков — Климентово.

ПРОДАВАМ вил до Капновския манастир, д-р Димитров, Велико Търново, 2-10-75.

ПРОДАВАМ 20 овце местна порода и един кон, Дини — Димитър Недев.

ЗАМЕНЯМ вноска за лека кола всякаква марка срещу жилище или надстройка.

Справка — Велико Търново, ул. „Клокотиница“ № 3, сем. Гюрови, II етаж, от 17.30 до 20.30 часа.

ПРОДАВАМ кучета ДОГ — черни, Справка — телефон 3-17-62.

ПРОДАВАМ две легла — спални нови, фурури „Аву-де-ре“, телефон 2-06-26.

ПРОДАВАМ „Школа“ 100“, Велико Търново, телефон 2-87-76.

ПРОДАВАМ „Москвич 408-и“ — 2000 лв. Полски Тръмбеш, „Оборище“ 18-А, телефон 20-21, Генов, след 17 часа.

ТЪРСЯ съквартирантка, Велико Търново, „Тодор Балина“ 1, I етаж — след 19 ч. са.

ИНДЕКС: 21301